

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt mandag den 19. marts 2012

Sag 338/2011
(2. afdeling)

Rigsadvokaten
mod

T

(advokat Arne Paabøl Andersen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Esbjerg den 20. december 2010 og af Vestre Landsrets 10. afdeling den 30. juni 2011.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Peter Blok, Lene Pagter Kristensen, Marianne Højgaard Pedersen, Michael Rekling og Kurt Rasmussen.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, med påstand om frifindelse i forhold 1, subsidiært at forhold 1 henføres under våbenlovens § 10, stk. 1, og ikke under straffelovens § 192 a, samt i det hele formildelse af den idømte straf.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Anbringender

T har anført, at han havde jagttegn, og at han derfor efter våbenlovens § 2 a lovligt kunne besidde, bære og anvende haglgeværet og patronerne hertil. Hverken lovteksten eller forarbejderne giver grundlag for begrænsninger i den våbentilladelse, som han havde i kraft af sit jagttegn. Våbenlovens § 2, stk. 1, er derfor ikke overtrådt. Han kan således ikke straffes efter våbenlovgivningen og dermed heller ikke efter straffelovens § 192 a.

Hvis Højesteret finder, at våbenloven er overtrådt, har T gjort gældende, at han ikke skal straffes efter straffelovens § 192 a, da der ikke foreligger særligt skærpende omstændigheder. Det er således ikke enhver ulovlig besiddelse af skydevåben, der kan betegnes som særligt skærpende, og der må påvises konkrete kvalificerende omstændigheder som f.eks., at våbnet medtages ved et indbrud, at våbnet afskydes, at der foreligger organiseret kriminalitet, eller at der er tale om gentagelse. Intet af dette er tilfældet i denne sag.

T er undervist og eksamineret i brug af haglgevær, og ud fra en samlet vurdering har der som følge heraf ikke foreligget en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre.

T har med hensyn til strafudmålingen gjort gældende, at der skal tages hensyn til hans alder, at han blev provokeret af de andre, og at der også i øvrigt foreligger formildende omstændigheder.

Anklagemyndigheden har anført, at det i første række skal afgøres, om våbenlovgivningen er overtrådt. Udgangspunktet efter våbenlovens § 2, stk. 1, er, at besiddelse og anvendelse m.v. af skydevåben uden våbentilladelse er forbudt. Den omstændighed, at T havde jagttegn, indebærer ikke, at han efter våbenlovens § 2 a har en generel tilladelse til at besidde og anvende et haglgevær, det vil sige også i tilfælde, hvor der ingen sammenhæng er med anvendelsen af skydevåbnet til jagt. T's anvendelse af det skarpladte haglgevær til efter et skænderi i beruset tilstand på offentligt tilgængeligt sted at true to personer ligger således klart uden for, hvad der i medfør af våbenlovens § 2 a er undtaget fra det generelle forbud i våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1.

Hertil kommer, at T besiddelse og anvendelse af haglgeværet under de angivne omstændigheder også er en overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 8, stk. 2, om transport m.v. af jagtvåben. En overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes efter våbenlovens § 10, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 1.

Anklagemyndigheden har med hensyn til straffelovens § 192 a gjort gældende, at anvendelsen af haglgeværet under de angivne omstændigheder er sket under særligt skærpende omstændigheder. En ulovlig besiddelse af et sådant skydevåben med tilhørende ammunition på et offentligt tilgængeligt sted er i sig selv som udgangspunkt en overtrædelse af den nævnte bestemmelse i straffeloven, jf. UfR 2010.2548 H, og i dette tilfælde er våbnet tilmed blevet an-

vendt til at true med. Det forhold, at T havde jagttegn, kan ikke føre til en anden vurdering.

Anklagemyndigheden har vedrørende strafudmålingen gjort gældende, at der bør ske en skærpende af straffen på fængsel i 1 år og 3 måneder, da der var tale om en situation, hvor der var særlig fare for, at våbnet kunne være blevet affyret, ligesom anvendelse af skydevåben til trusler er nævnt som en skærpende omstændighed i forarbejderne til straffelovens § 192 a, stk. 1. Hertil kommer, at der også må tages hensyn til, at T tillige er dømt for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, om forsætlig fareforvoldelse.

Retsgrundlaget

Af våbenlovens § 2, stk. 1, og § 2 a, stk. 1, fremgår følgende:

”§ 2. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, ved overdragelse at erhverve genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller at besidde, bære eller anvende sådanne genstande eller stoffer...

§ 2 a. Indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har en våbenpåtegning til glatløbede haglgeværer på medlemsbeviset, kan uanset forbuddet i § 2, stk. 1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende følgende genstande:

- 1) Glatløbede haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm, der højst er af kaliber 12, og som ikke kan indeholde mere end 2 haglpatroner,
- 2) Piber, baskyler og aftagelige magasiner til de haglgeværer, der er nævnt i nr. 1,
- 3) Færdigladede haglpatroner til de haglgeværer, der er nævnt i nr. 1, såfremt haglene er løstliggende og har en diameter på højst 4 mm, samt omladehætter og halvladte eller tomme patronhylstre til de nævnte haglpatroner. Blyhaglpatroner er ikke omfattet af bestemmelsen.”

Af bekendtgørelse nr. 997 af 19. oktober 2009 om våben og ammunition m.v. (våbenbekendtgørelsen) fremgår det af § 8, stk. 1 og 2, under afsnittet om transport:

”§ 8. Våben og ammunition mv., der er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1 og stk. 2, litra a-d, og i denne bekendtgørelses § 15, skal transporteres forsvarligt, f.eks. under konstant tilsyn eller tildækket i aflåst transportmiddel eller på tilsvarende betryggende måde.
Stk. 2. Skydevåben må kun i tilfælde af transport mellem opbevarings- og anvendelsessted og transport i forbindelse med køb, salg, reparation og andre lignende anerkendelsesværdige formål medbringes uden for det område, hvor de lovligt kan anvendes. Når skydevåben medbringes uden for det område, hvor de lovligt kan anvendes, skal skydevåbnene være indpakkeede i lukket etui eller lignende. Skydevåben må ikke indeholde ammunition uden for disse områder. Skydevåben må ikke transporteres i side- eller skulderhylstre på kroppen.”

Højesterets begrundelse og resultat

Efter våbenlovens § 2, stk. 1, er det uden tilladelse forbudt at erhverve, besidde, bære eller anvende bl.a. skydevåben og ammunition hertil. Efter våbenlovens § 2 a, stk. 1, kan bl.a. indehavere af jagttegn uanset forbuddet i § 2, stk. 1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende visse typer af glatløbede haglgeværer og patroner hertil.

Højesteret finder, at undtagelsesbestemmelsen i våbenlovens § 2 a må forstås på den måde, at adgangen for en indehaver af et jagttegn til bl.a. at besidde og anvende sådanne haglgeværer og patroner hertil, er begrænset til situationer, hvor dette sker i naturlig sammenhæng med jagt eller et andet lignende anerkendelsesværdigt formål, jf. herved også § 8, stk. 2, 1. pkt., i våbenbekendtgørelsen.

Landsretten har som byretten bl.a. lagt til grund, at der kort før gerningstidspunktet – klokken 04.15 – på en restaurant havde været en uoverensstemmelse mellem T og to andre personer, og at T i den forbindelse var blevet lagt ned og derefter var blevet bedt om at forlade stedet. T, der var beruset, kom efter cirka 15 minutter tilbage til stedet kørende i bil, og i en afstand på cirka 5 meter fra indgangspartiet til restauranten standsede han. Mens motoren stadig var tændt, stak han et ladt haglgevær ud gennem sideruden og pegede med dette i retning mod de to personer, som han tidligere havde haft uoverensstemmelser med.

T havde jagttegn, og det benyttede haglgevær var omfattet af våbenlovens § 2 a. Den beskrevne anvendelse af haglgeværet havde imidlertid ingen forbindelse med jagt eller et andet anerkendelsesværdigt formål og var dermed ikke i medfør af våbenlovens § 2 a undtaget fra forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1. Højesteret tiltræder derfor, at T har overtrådt våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3.

Højesteret tiltræder endvidere, at der efter det foran anførte foreligger en overtrædelse af våbenlovgivningen under særligt skærpende omstændigheder, således at forholdet skal henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

T påstand om hel eller delvis frifindelse i forhold 1 tages herefter ikke til følge.

Højesteret finder, at den udmålte straf af fængsel i 1 år og 3 måneder er passende bestemt.

Af de grunde, der er anført af byretten, finder Højesteret det ligesom byretten forsvarligt at gøre en del af frihedsstraffen betinget. 9 måneder af straffen gøres herefter betinget på vilkår som nedenfor bestemt.

Som anført af byretten har T været frihedsberøvet i perioden fra den 21. august 2010 til den 20. december 2010. Han har endvidere efter landsrettens dom afsonet en del af den idømte straf i perioden fra den 17. oktober 2011 til den 25. november 2011.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at 9 måneder af fængselsstraffen gøres betinget på vilkår af, at T i en prøvetid på 1 år fra denne højesteretsdom ikke begår strafbart forhold.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 19. marts 2012.

Kirsten Lohmann
kontorfuldmægtig

DOM

afsagt den 30. juni 2011 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Poul Hansen, Nikolaj Aarø-Hansen og Würtzen med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0003-11

Anklagemyndigheden

mod

T

født den

(advokat Arne Paabøl Andersen, Esbjerg).

Retten i Esbjerg har den 20. december 2010 afsagt dom i 1. instans (99-2984/2010).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af frihedsstraffen og formildelse af bødestraf-
fen til 1.500 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse i forhold 1 – 3 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har for landsretten berigtiget tiltalen i forhold 1, således at der efter
”§ 192 a, stk. 1,” indsættes: ” nr.1, jf. principalt våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. §
1, stk. 1, nr. 1 og 3, subsidiært våbenlovens § 10, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 44,
stk. 2, jf. stk. 1”.

Hovedforhandlingen blev påbegyndt den 7. februar 2011.

Under den fortsatte hovedforhandling den 30. juni 2011 havde en af domsmændene for-
fald. Sagen er herefter behandlet under medvirken af alene 2 domsmænd, jf. retsplejelov-
vens § 214, stk. 4.

Supplerende oplysninger

Der er for landsretten fremlagt R75-udskrift fra Statens Ligningssystem vedrørende tiltalte for 2010. Det fremgår heraf blandt andet, at tiltalte det pågældende år havde en lønindkomst på 109.027 kr.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet F1 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke ved, hvad der var grunden til, at han hentede geværet. Måske var det for at skabe frygt. Han ville nok bare vise, at han havde et gevær. Han tror ikke, at det var meningen, at han skulle affyre geværet, og han ved ikke, hvorfor det var ladt, og han tog yderligere 4 patroner med. Det skulle kun bruges til at true med. Det er helt sikkert, at det forhold, at han havde fået noget at drikke, havde haft indflydelse på hans handlinger. Han parkerede bilen uden foran X1. Han sagde ikke noget. Han stak nok geværet 20-25 cm ud gennem bilvinduet. Det pegede skråt opad. Han gik i panik, da F2 og F1 greb fat i ham og geværet, og det var derfor, han gassede op og lod bilen trille lidt fremad. F2 småløb ved siden af bilen, mens han holdt tiltalte om halsen. F2 kunne godt have sluppet ham, hvis han havde ønsket dette. F2 gav imidlertid ikke slip og holdt fast i tiltalte, indtil politiet kom. Det var således F2, der rev ham ud af bilen, da han standsede. F1 slap geværet, straks tiltalte begyndte at køre med bilen. Han tror, at han selv først slap geværet under kørslen, efter F1 havde givet slip på det.

Om sine personlige forhold har han supplerende forklaret, at han fortsat bor hos sin far. Han er arbejdsløs og har ingen kæreste.

F1 har supplerende forklaret, at det godt kan være, at der er huller i hans hukommelse vedrørende episoden, fordi han havde drukket. Han blev bange, da han så geværet. Det eneste, han tænkte på, var at komme i en bue uden om geværet og tage fat i det, så tiltalte ikke kunne pege på ham med det. Det hele gik meget stærkt. Måske var det bare noget, han gjorde, fordi han blev chokeret. Vidnet slap geværet, da tiltalte begyndte at

køre. Tiltalte holdt fast i geværet, der hele tiden stak ud af vinduet. Vidnet mener, at F2 havde åbnet døren og taget fat i tiltalte. F2 kunne vel have sluppet tiltalte. Vidnet så, at F2 væltede, da tiltalte satte bilen i gang. Han mener ikke, at F2 løb ved siden af bilen.

Procedure

Anklagemyndigheden har til støtte for domfældelse efter den principale tiltale i forhold 1 navnlig gjort gældende, at tiltalte har handlet uden tilladelse fra justitsministeren eller den ministeren bemyndiger hertil, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, og at bestemmelsen i våbenlovens § 2 a, stk. 1, således helt mister sin betydning, idet den handling, for hvilken der er rejst tiltale for, intet har med tiltaltes jagttegn (hans tilladelse) at gøre. Til støtte for den subsidiære tiltale i forhold 1 har anklagemyndigheden navnlig henvist til, at tiltalte har overtrådt et vilkår for sit jagttegn. Det må være åbenbart, at et jagttegn ikke giver tilladelse til at begå strafbare handlinger med det våben, som han kun lovligt kan besidde og anvende til jagt.

Forsvareren har heroverfor navnlig anført, at tiltalte havde jagttegn, og at han efter våbenlovens § 2 a derfor lovligt kunne besidde og anvende jagtgeværet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad forhold 1

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at tiltalte har begået de handlinger under de omstændigheder, der er lagt til grund af byretten.

Der er afgivet 5 stemmer for følgende:

Da denne anvendelse af jagtgeværet findes at ligge uden for, hvad der i medfør af våbenlovens § 2 a, stk. 1, i kraft af tiltaltes jagttegn er undtaget fra forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1, finder vi, at tiltalte herved har overtrådt våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3. Det tiltrædes, at forholdet er henført under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Vi stemmer derfor for at tiltræde, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Der er afgivet 1 stemme for følgende:

Det er ubestridt, at tiltalte på gerningstidspunktet havde jagttegn, og at jagtgeværet er omfattet af våbenlovens § 2 a, stk. 1, nr. 1. Tiltalte kunne på den baggrund uanset forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1, uden justitsministerens tilladelse lovligt besidde, bære eller anvende sit jagtgevær, jf. våbenlovens § 2 a, stk. 1. Som følge heraf finder jeg ikke, at det forhold, at tiltalte har anvendt sit jagtgevær, udgør en overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1. Det forhold, at den beskrevne anvendelse som anført i forhold 3 udgør en overtrædelse af anden lovgivning, kan efter min opfattelse ikke i sig selv føre til, at anvendelsen tillige udgør en selvstændig overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1. På den baggrund, og da det ikke er bevist, at tiltalte har overtrådt konkrete vilkår for en våbentilladelse eller våbenpåtegning mv., der er udfærdiget i medfør af våbenbekendtgørelsen, stemmer jeg for at frifinde tiltalte i den rejste tiltale i forhold 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Ad forhold 2 og 3

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Ad strafudmålingen

Frihedsstraffen, der fastsættes efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, § 252, stk. 1, og § 266, fastsættes efter forholdets karakter til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Efter anklagemyndighedens påstand nedsættes bødestrafen for overtrædelsen af færdselsloven til 1.500 kr.

Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for at gøre frihedsstraffen helt eller delvist betinget.

Landsretten tiltræder, at påstanden om konfiskation er taget til følge som sket.

Med de nævnte ændringer stadfæster landsretten herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at frihedsstraffen forhøjes til fængsel i 1 år og 3 måneder, der i det hele gøres ubetinget, at bøden nedsættes til 1.500 kr., og at forvandlingsstraffen nedsættes til fængsel i 6 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Poul Hansen

Nikolaj Aarø-Hansen

Würtzen

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 4. juli 2011.

Niels Erik Nielsen

retssekretær

DOM

afsagt den 20. december 2010

Rettens nr. 99-2984/2010

Politiets nr. 3300-71296-00025-10

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. september 2010.

T

er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 192 a, stk. 1,

ved den 21. august 2010 kl. 04.15 ud for restaurant X1 i
, under særligt skærpende omstændigheder, at have anvendt sit dobbeltløbende jagtgevær, der var fuldt funktionsdygtigt og ladt med skarpe patroner i kamrene, til at true F1 og F2

2.

straffelovens § 252, stk. 1,

ved den 21. august 2010 kl. 04.15 ud for restaurant X1 i
, at have ført personbil med reg.nr. ad , med ukendt hastighed, og herunder i grov kådhed eller på lignende måde, at have forvoldt nærliggende fare for F2 og F1
liv eller førlighed, idet tiltalte satte bilen i fart alt imens F1
, over en strækning på 20 - 30 meter, holdt fast i løbet på det i forhold 1 nævnte jagtgevær, der stak ud af højre siderude, og F2
, der holdt fast i tiltalte ind gennem venstre fordør, blev slæbt med bilen, til den standsede efter ca. 50 m.

3.

straffelovens § 266 ,

ved den 21. august 2010 kl. 04.15 ud for restaurant X1 på i
, at have sigtet på F2 og F1
med et skarpladt jagtgevær, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for F2 og F1 liv, helbred eller førlig-

hed.

4.

færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, ved den 21. august 2010 kl. 04.15, at have ført personbil med reg.nr. _____ ad _____ i _____ efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf samt bøde.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 1 dobbeltløbet jagtgevær og 6 haglpatroner hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om kørselsforbud, jf. færdselslovens § 127 samt § 125, stk. 1, nr. 8.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1-3, men erkendt sig skyldig i forhold 4.

Sagens oplysninger

Forklaringerne i sagen er lydoptaget og efter anklagemyndighedens anmodning renskrevet på grundlag af lydoptagelsen, jf. retsplejelovens § 712, stk. 1, nr. 2.

Tiltalte har forklaret, at han var på restaurant X1 den 21. august 2010. Han kom ca. kl. 24.00. Han var sammen med nogle kammerater. Han tror, at han på et tidspunkt forlod restauranten.

Han kan ikke huske, hvor meget han havde fået at drikke. Han havde fået en del alkohol. Det havde en lille effekt på hans hukommelse.

Mens han var på restaurant X1 kom han op at slås med F2 og F1. Han kendte dem fra tidligere. De fik gerne en øl sammen, hvis de mødte hinanden. Han kan ikke huske, hvorfor de kom op at slås. Det var et eller andet skænderi. Det var F1, der startede. Det startede med, at F1 skubbede tiltalte 6-7 gange. Så blev han rykket rundt inde i baren, og han blev derefter hevet udenfor restauranten, for at F1 kunne gøre det færdigt. Det var skub i brystet, som han fik. Han faldt ikke omkuld ved skubbene. F2 med til det inde i restauranten. Tiltalte blev skubbet udenfor af både F2 og F1. Han blev ikke slået af dem. Han blev lagt ned inde på X1 og rejst op og skubbet ud. Det var F1, der gjorde det. Han stod ind over tiltalte, som om han ville slå. F1 rejste ham op og skubbede ham

med udenfor. Der var også noget skubberi og tumult udenfor. Han fik at vide, at hvis ikke han tog hjem nu nu, ville han få tæsk. Det var stadigvæk F1. F2 var ikke med til noget; men han var med udenfor. Der var også en, der hedder X2 med udenfor.

Han kan ikke huske, hvad det vedrørte. De ville ikke have ham på X1 længere. Hverken F1 eller F2 var dørmænd på X1. F2 var bartender der; men han var ikke på arbejde denne aften. Tiltalte ved ikke, hvorfor han ikke måtte være der.

Derefter kørte tiltalte hjem i en stationcar. Det var hans fars bil. Han var kørende i bilen ind til X1. Han kørte ca. 3 km hjem til sin bopæl. Da han kørte, var han meget vred og hidsig på F1 og F2.

Han kom hjem og gik ind til våbenskabet og hentede et jagtgevær. Det var hans fars våbenskab. Han tog sit eget jagtgevær. Han havde jagttegn dengang. Det havde han haft i ca. et halvt års tid. Han havde erhvervet geværet i i. Hans far havde købt det, inden tiltalte havde fået jagttegn. Tiltalte havde ikke meddelt til politiet, at jagtgeværet nu var hans. Det stod stadig i hans fars navn.

Han tog også patroner. Han ladede geværet. Der kunne været 2 patroner i geværet. Han tog 4 patroner i lommen. Han ved ikke, hvorfor han gjorde det. Måske for at få en form for hævn. Han ville give F1 og F2 et chok og få dem til at tænke sig om.

Derefter kørte han tilbage til X1. Da han kom, viste han, at han havde et jagtgevær, ved at stikke det ud af vinduet. Han parkerede holdt ude foran X1.

Forevist foto bilag 1.12 har tiltalte forklaret, at han parkerede der, hvor patruljebilen holder. Han kunne ikke se ind gennem vinduerne på X1. Han var alene i bilen. Han stak geværet ud af ruden ved passagersædet. Han stak det op i luften, for at de kunne se, at han havde et jagtgevær. Det pegede meget lodret op.

F1 stod udenfor X1. Der kom nogle biler; men tiltalte ved ikke, hvor F2 kom fra. Tiltalte sagde ikke noget til F1.

Tiltalte sad stadig i bilen på passagersædet. Bilens motor kørte. Han holdt ikke på aftrækkeren. F1 fik et chok, da han så geværet. Derefter gik han hen mod bilen og tog fat yderst på geværløbet. Han kom skråt bagfra i forhold til bilen. Samtidig med at F1 tog fat i geværet, åbnede F2 døren i førersiden. Han tog fat i tiltalte, og tiltalte gassede bilen op. F2 tog fat omkring halsen på tiltalte. Tiltalte kørte i bilen. Han kørte ca. 30 meter. Han kørte ikke ret hurtigt. Måske var hastigheden 10-20 km/t. F2 gav ikke slip. Han faldt heller ikke. Tiltalte gik ud fra, at F2 løb ved siden af bil-

en.

Han tror, at $\overline{F1}$ slap geværet, da tiltalte begyndte at køre; men han kan ikke huske det. Geværet stak stadig ud gennem vinduet. Han tror, at han stoppede bilen. Han ved ikke hvorfor.

Han blev herefter trukket ud af bilen. Det var $\overline{F2}$ der gjorde dette. Tiltalte blev lagt ned, og politiet kom efter ca. et kvarter. Han talte slet ikke med $\overline{F1}$ og $\overline{F2}$. Han ved ikke, hvordan han har det på dette tidspunkt.

Han sigtede ikke med geværet hen mod $\overline{F1}$. Det stak hele tiden op i luften.

Tiltalte fik kørekort fornylig, efter at han er fyldt 18 år.

$X2$ var en af $\overline{F1}$ og $\overline{F2}$'s venner.

Tiltalte blev siddende bag rattet under hele forløbet, og geværet stak lodret ud af vinduet. Han havde ikke geværet oppe ved skulderen eller fat i aftrækkeren. Han holdt den med en hånd. Han havde fat nede ved skæftet. Det var små patroner, han havde.

$\overline{F2}$ har som vidne forklaret, at han kender \overline{T} . Han arbejdede sammen med ham på $X3$ i \overline{T} . Han var lillebror til en af vidnets kammerater. De havde ikke noget forhold til hinanden. Vidnet har smidt \overline{T} ud fra $X1$ nogle gange, fordi han havde lavet ballade. Det er vel tilbage til sommeren 2010. Vidnet arbejdede på $X1$ og har gjort det siden august/september sidste år. Han er uddannet dørmænd, men fungerede både som dørmænd og bartender.

Den pågældende aften var han ikke på arbejde. Han var der i privat regi. Han havde fået noget at drikke. Han kan ikke huske hvor meget; men han var beruset. Der er noget af det, som skete, som han ikke helt kan huske.

Han kom på $X1$ omkring kl. 02.30-03.00. Han så, at \overline{T} stod oppe i baren. De gik op og snakkede med ham. Vidnet spurgte, hvorfor \overline{T} ikke var på $X3$ mere. \overline{T} svarede, at der gad han ikke være læn- gere, da det var kedeligt. Vidnet kan ikke helt huske, hvad der skete efterfølgende. Det står lidt uklart.

En person, $X4$, der arbejdede dernede, bad vidnet og $X5$ om at gå, fordi de havde stået og irriteret hinanden lidt. De gik op i det lille rygerum inde på $X1$.

Lidt efter hørte han noget tumult nede fra baren. Det var vidnets fætter, $\overline{F1}$ der havde lagt \overline{T} ned på gulvet. Vidnet ved ikke hvorfor. De fik \overline{T} udenfor, og \overline{T} kørte og kom tilbage igen.

Vidnet så ikke F1 hive T ned på gulvet. Både F1 og tiltalte lå på gulvet. Han så ikke, om de slog hinanden. Han kan ikke huske, hvordan de lå; men han tror, at T lå nederst og F1 ovenpå. Vidnet gik derhen for at få dem skilt ad. Han kan ikke lige huske, hvordan han fik dem skilt ad, og om der var en anden, der hjalp til. Da de kom op at stå, fik vidnet og F1 tiltalte med udenfor. Der havde ikke været nogle for at sige, at de skulle gå udenfor. Det er et regelsæt på X1, at når man laver ballade, må man ikke være der. Så de skulle begge to udenfor.

Da de kom udenfor kørte T. Der var ikke noget tumult udenfor. Det var kun verbalt. De gik indenfor igen. Efter et kvarters tid kom T tilbage igen med et gevær ud af sideruden.

Vidnet stod inde på X1. Han stod og kiggede ud mod gaden. T holdt ca. 3-5 meter fra vinduet til X1. Der var et pænt antal af mennesker på X1 den aften. F1 stod næsten lige ved siden af vidnet. Vidnet kunne se, at det var T der holdt i bilen. T holdt jagtgeværet ud af sideruden. Vinduet var rullet helt ned.

Vidnet og F1 løb straks ud. F1 tog fat i løbet på geværet for at få det peget nedad. Geværet lå i vandret stilling ind mod X1. Vidnet havde kun fokus på at løbe om og åbne førerdøren. Han blev skræmt; men han tænkte alligevel tænkte på at få taget geværet fra T, så ingen kom til skade. De havde ikke en plan for, hvad de skulle gøre.

Vidnet løb om for at åbne førerdøren. Han tog fat i T for at trække ham ud og få det stoppet. Vidnet mener, at han havde fat under T's ene arm og rundt om ham. I første omgang fik han ikke T ud. Han havde fat om hans ryg og ind under hansøjre arm. T begyndte at køre, og vidnet kunne ikke følge med til at løbe ved siden af.

Da vidnet kom hen til bilen igen, lå T på jorden. Bilen var i gang hele tiden.

I første omgang løb vidnet ved siden af bilen. Han snublede og kunne ikke holde fast længere. Han rullede rundt på jorden. Billedøren stod åben, mens vidnet havde fat i T. Vidnet fik et mærke på siden, da han faldt.

Han har ingen idé om, hvordan T kom ud af bilen. Bilen var kørt ca. 75 meter.

Vidnet så ikke, hvad der skete i F1 side. Han så bare, at F1 tog fat i jagtgeværet. Der var andre til stede ud foran X1.

Vidnet holdt bagefter fat i tiltalte, og F1 ringede til politiet. Vidnet ved ikke, hvad der skete med jagtgeværet. T undskyldte mange gange og

spurgte, om de ikke bare kunne lade ham gå. Vidnets adrenalin var på dette tidspunkt oppe at køre. Han syntes derfor ikke, at T skulle have lov til at gå. Der kom en patruljebil.

Når man står udenfor X1 og kigger ind, kan man sagtens se ind over det solfilter, der er sat på den nederste del af ruderne.

Vidnet kunne ikke se, hvordan T holdt ved jagtgeværet, og om han havde en finger på aftrækkeren.

Vidnet stod lige lidt til højre for baren inde på X1 lige ud for indgangsdøren. F1 stod på vidnets venstre siden. Der var kun ca. 1 meter fra døren hen til, hvor de stod. De var ca. en halv meter forskudt fra døren. Han så ikke, om geværet stadig var rettet mod døren, da de løb ud.

Vidnet løb bag om bilen. F1 løb direkte hen til geværet. T blev siddende bag rattet. Vidnet kan ikke huske, hvor meget geværet rakte ud af vinduet. Da han tog fat i T, rakte han ind omkring ryggen på T under hans arm. Vidnet kunne godt have givet slip; men han tænkte ikke lige på det, da T begyndte at køre. Han var bare fokuseret på, at det her skulle standses. F1 kunne sagtens have givet slip på geværet.

F1 har som vidne forklaret, at han var på X1 den pågældende aften. Han havde tidligere snakket med T. Han havde mødt ham på X1. Han har tidligere haft nogle små skænderier med T. Han kan ikke huske, hvad det drejede sig om.

Vidnet havde været på X1 hele aftenen. Han havde fået rigeligt at drikke. Han var beruset. Han kan nok ikke huske alt, hvad der skete. T og han udvekslede nok et par enkelte ord. Da de kom udenfor, diskuterede de lidt frem og tilbage. T sagde til vidnet, at han ville slå ham ihjel. Vidnet spurgte, om T ikke bare skulle tage hjem. T gik herefter. Vidnet kan ikke huske, at der skulle have været uoverensstemmelser mellem T og ham indenfor.

Han kan ikke huske, hvorfor de gik udenfor. Han ved ikke, hvem der gik ud eller hvorfor. T sagde, at han ikke var bange for vidnet, og de diskuterede videre. T gik derefter om bagved. Vidnet troede, at han var på vej hjem. Tiltalte kom efter 2-3 minutter tilbage i bilen med et jagtgevær. Vidnet husker ikke, at der skulle være gået 15 minutter. Han har svært ved at tro på, at T var kørt hjem efter geværet.

Da T kom tilbage, stod vidnet udenfor indgangsdøren i et glasparti. Han stod der alene. F2 kom ud efterfølgende. Vidnet så T komme kørende. Han kaldte på vidnet og sagde "F1, prøv lige at se her" og lagde geværet ud i passagerruden og pegede direkte på vidnet. Vidnet gik hen og tog fat i geværet, for at T ikke skulle pege på ham. F2 kom ud og prøve-

de at hive T ud af bilen. Geværet stak ca. 20-30 cm. ud af vinduet. Vidnet var ca. 3 meter væk fra bilen. Han fik et chok.

Vidnet gik hen til T og tog fat midt på løbet og holdt fat. Han fik ikke geværet fra tiltalte. T holdt fat med begge hænder på geværet. Den ene hånd på skæftet. Han så ikke, om T havde fingeren på aftrækkeren. Motoren på bilen kørte. F2 kom indefra og prøvede at få T ud af bilen. T satte bilen i gang og kørte længere op af vejen. Vidnet slap geværet med det samme. F2 væltede, og da T stoppede, fik F2 T ud af bilen. Bilen kørte 15-20 meter.

Vidnet blev foreholdt bilag 1.5, side 2, 3. afsnit. Vidnet har hertil forklaret, at han ikke mener at have forklaret sådan til politiet. Han mener ikke, at han væltede.

Da bilen holdt stille igen, fik vidnet og F2 hevet T ud af bilen. Vidnet mener, at de hev T ud sammen. De lagde T på maven og holdt ham. T havde det ikke særlig godt. Han begyndte at græde. Vidnet ringede til politiet, der kom.

Vidnet mener ikke, at T foretog sig noget, da vidnet gik hen mod bilen. Vidnet kom indefra og gik mod T

Vidnet blev foreholdt bilag 1.5, side 2, 2. afsnit og har hertil forklaret, at han gik hen til bilen og gik i en bue for at få fat i geværet.

Vidnet blev foreholdt samme rapport, side 1, og har hertil forklaret at han ikke har forklaret sådan til politiet. Han følte, at det var kort tid, men kan ikke huske, om han har sagt 15 minutter til politiet.

Vidnet blev foreholdt samme rapport, side 2 øverst og har hertil forklaret, at han ikke kan huske, om han har forklaret således til politiet.

Vidnet mener ikke, at T kørte lidt frem. Han kom og holdt bilen udenfor X1

X2 har som vidne forklaret, at han var til stede på X1 den pågældende aften. Han var der det meste af aftenen. Han havde drukket 5-6 øl. Han var lidt beruset.

Vidnet så T den pågældende aften inde på X1. Han kender ham ikke, men ved hvem han er. F1 er en bekendt. De har været kammerater en gang. Vidnet kender også F2. De er også bare bekendte.

Vidnet så nogle uoverensstemmelser, som T var involveret i. Vidnet ved ikke, hvem det var, T var oppe at slås med. Vidnet og F1 tænkte, at de ville tage T med udenfor, så han kunne komme hjem og

sove den ud, så han ikke kom op at slås med nogen. Det er jo ikke det, der er meningen med at gå i byen. Vidnet så ikke, hvem det var, T var oppe at slås med. F1 var der. Der var noget skubben og noget højlydt snakken. Der var optøjer til, at der skulle ske noget. De ville prøve at få det dæmpet til jorden. De valgte at tage T med udenfor, da det er svært at komme i kontakt med en, der har drukket og snakke vedkommende til fornuft. Det var vidnet og F1. De tog ved ham og tog ham med udenfor. De slog ham ikke.

F2 var ikke med til det. F2 kom til udenfor. Vidnet, T og F1 gik udenfor. F1 og T kom lidt op at bøvlé udenfor, da T ikke vil le gå hjem. De skubbede og til sidst sagde T, at han tog hjem. Han gik derefter. F2 var ikke kommet til stede endnu. Vidnet og F1 gik ind igen og tænkte, at det var godt, at T tog hjem, så der ikke skete noget inde på X1. Det var egentlig det. De var helt inde i restauranten.

Senere skulle vidnet ud og ryge en cigaret. Han snakkede med F1. Pludselig kom T tilbage i bil med et gevær ud af vinduet. De sprang hen, og F1 fik fat i geværet, men kunne ikke rigtig få den fri. De baksede lidt med det. T begyndte at køre. F1 hang fast i bilen med den ene arm. Vidnet prøvede at få fat i geværet ind gennem vinduet.

F2 kom og løb om på den anden side af bilen og hang ved i vinduet og prøvede at få døren op og geværet ud, så der ikke skete noget. T kørte videre. F2 faldt af bilen og trillede hen af jorden. Vidnet gik om på den anden side af bilen og prøvede at få åbne døren.

F1 fik geværet fra T og gav det til en, der tog det med ind på X1. På det tidspunkt vidste de ikke, at geværet var ladet; men det fandt de ud af.

Herefter kan vidnet ikke lige huske, hvad der skete. Der er lige nogle sekunder, hvor det var været sort for vidnet. Det endte med, at T kom ud af bilen. Bilen bliver stoppet. Der faldt nogle patroner ud. De fik lagt T ned og ringede til politiet.

Vidnet har videre forklaret, at han og F1 var på vej ud for at ryge en cigaret. Han mener, at bilen holdt der, da de kom ud fra X1. Geværet stak ud af vinduet i højre side. Han tror, at geværet var lige i kanten af vinduet med spidsen. Geværet pegede over mod vidnet og F1. Han kan ikke huske, om T sagde noget. Da han så geværet, blev han skræmt.

Han tror, at der er mange ting, som han ikke kan huske, da det hele var noget overvældende. F1 tog ved geværløbet omkring 20 cm inde og bevægede det op mod taget og væk fra vidnet. Vidnet forsøgte også at tage geværet fra T. Han kunne ikke lige tage situationen. T holdt geværet med den ene hånd ved grebet ved aftrækkeren. Han mindes ikke, at T havde fingeren på aftrækkeren.

Bilen begyndte at køre. Motoren havde været i gang hele tiden. Bilen trillede. Måske var det lidt hurtigere. Farten blev større hen ad vejen. Derfor kunne F2 ikke holde ved længere. Han hang fast i vinduet i den ene side og prøvede at få fat i T. Bilen havde nok kørt 20-30 meter, da F2 slap. F2 blev slæbt hen af jorden.

F1 havde taget geværet fra T på dette tidspunkt. Vidnet tror ikke, at F1 tænkte på at slippe geværet. Vidnet prøvede at se, om han kunne gøre noget; men det kunne han ikke. Han tror, at det var F1, der til sidst fik T ud af bilen. F1 fik fat i geværet, mens bilen kørte.

F1 ringede til politiet. T havde det ikke godt, da han kom ud af bilen. Vidnet kan huske, at T sagde, at nu havde han godt nok dummet sig, ødelagt sit liv.

Vidnet havde på et tidspunkt fat i geværet, men opgav. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre, mens F2 hang efter bilen. Han vil mene, at bilen kørte, som når man småløb.

Vidnet er blevet foreholdt sin forklaring, som gengivet til bilag 3.7.A. Han har hertil forklaret, at han ikke har forklaret sådan til politiet. Han mener, at han kunne løbe bilen ind.

Af anmeldelsesrapport af 21. august 2010, bilag 3.1, fremgår, at forhold 1 og 3 blev anmeldt den 21. august 2010 kl. 04.19. Politiet kørte straks til stedet. Der holdt en sølvgrå midt på kørebanen på . Katastrofeblinket og vinduesviskerne var tændt, ligesom begge for-døre stod åbne og sideruden ved passagersædet var rullet ned. På jorden umiddelbart udenfor førersædet lå der 4 skarpe patroner til et jagtgevær. Fra restaurant X1 blev sikret 1 jagtgevær og 2 jagtpatroner.

Det fremgår af Kriminalteknisk erklæring af 26. august 2010, at geværet er et russisk haglgevær, der er prøveskudt og fundet fuldt funktionsdygtigt.

Det fremgår af kosterrapport af 21. august 2010, at 2 jagtpatroner var isat jagtgeværet.

Der er forevist fotos fra gerningsstedet af en politibil holdende ud for indgangspartiet til restaurant X1 samt fotos af jagtgeværet. Af teksten til et af fotografierne fra gerningsstedet fremgår, at der fra det sted, hvor politibilen holder ind mod X1 indgangsparti er først en parkeringslomme, der er 2 m bred, og derefter et fortov, der også er 2 m bredt.

Der blev den 21. august 2010 kl. 08.09 taget en blodprøve fra tiltalte. I blodprøven blev der fundet en mindsteværdi på 0,90 promille alkohol.

Tiltaltes kørekort er inddraget den 21. august 2010.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 21. august 2010 til den 20. december 2010.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1:

Retten lægger efter en samlet bedømmelse af tiltaltes og vidnernes forklaringer til grund, at der kort forud for gerningstidspunktet havde været uoverensstemmelser mellem tiltalte og F1 og F2

Tiltalte var i forbindelse hermed blevet lagt ned, og han var blevet bedt om at forlade X1.

Omkring 15 minutter senere kom tiltalte tilbage kørende i bil. Efter forklaringerne sammenholdt med fotografierne fra gerningsstedet, lægger retten til grund, at han standsede i en afstand af ca. 5 meter fra indgangspartiet til

X1. Han holdt her med motoren tændt, mens han stak jagtgeværets løb ud gennem den højre siderude, der vendte ind mod X1. Geværet var ladet med 2 patroner, og han havde 4 patroner i lommen. F1

F2 stod i indgangspartiet, og F2 stod indenfor tæt ved indgangsdøren. Efter vidnernes forklaringer, samt den måde tiltalte sad med geværet i bilen, lægger retten endvidere til grund, at geværet pegede lige frem mod indgangsdøren til restauranten. Retten finder, at tiltalte herved har anvendt jagtgeværet under særlig skærpende omstændigheder. Han er derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Det kan ikke føre til andet resultat, at tiltalte i øvrigt lovligt kunne besidde våbnet, fordi han havde jagttegn.

Forhold 2:

Retten lægger efter forklaringerne, herunder tiltaltes egen forklaring, til grund, at tiltalte, da F2 tog fat om ham for at hive ham ud af bilen, begyndte at køre fra stedet. F2 blev derfor slæbt med bilen, indtil tiltalte standsede. Efter forklaringer var den strækning F2 blev slæbt efter bilen mellem 15 m og 75 m. Det er derfor alene bevist, at det, som tiltalte selv har forklaret var ca. 30 meter.

Det kan efter tiltaltes egen forklaring, der underbygges af de øvrige forklaringer, navnlig X2's forklaring, ikke lægges til grund, at bilens hastighed har været mere end ca. 10 km/t. Tiltalte måtte dog indse, at han ved sin kørsel forvoldte nærliggende fare for F2 liv eller førlighed, idet denne kunne komme ind under bilens hjul, eller på anden måde komme til skade.

Efter både F1 og tiltaltes forklaring slap F1 geværløbet, idet bilen blev sat i gang. Tiltalte er derfor kun skyldig i

forholdet, som beskrevet vedrørende F2

Forhold 3:

Tiltalte har som beskrevet i forhold 1 peget med geværløbet hen mod indgangspartiet til restaurant X1, hvor F2 og F1 opholdt sig. Dette var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for de pågældendes liv, helbred eller førlighed. Tiltalte er derfor i det beskrevne omfang skyldig i forholdet.

Forhold 4:

Tiltalte har erkendt sig skyldig. Hans tilståelse støttes af det i øvrigt oplyste. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, § 252 og § 266, og

en bøde på 4.000 kr., jf. færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 53, stk. 1, jf. § 118 a, stk. 4.

4 måneder af straffen skal afsones nu.

Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1.

Den ubetingede del af straffen skal anses for udstået med den tid, som tiltalte har været frihedsberøvet under sagen, jf. straffelovens § 86, stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at forholdene er begået i et samlet enkeltstående hændelsesforløb, der er udsprunget af den forurettelse, som tiltalte følte, at F1 og F2 havde udsat ham for. Tiltalte var i besiddelse af jagtgeværet, fordi han havde jagttegn, han er ustraffet, og han har ikke tilknytning til kriminelle grupperinger. Det kan ikke lægges til grund, at han har haft fingeren på aftrækkeren. Da han endvidere kun er 18 år og har været varetægtsfængslet under sagen, findes det ganske undtagelsesvist forsvarligt, at gøre straffen delvist betinget.

Tiltalte har kørt bil med en alkoholpromille på 0,90. Betingelserne for at frakende førerretten betinget er derfor opfyldt, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8. Da forholdet er begået inden for de første 3 år efter, at tiltalte første gang har erhvervet førerret, træder et kørselsforbud i stedet for en betinget frakendelse, jf. færdselslovens § 127.

Ved kørselsforbuddet inddrages tiltaltes ret til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, indtil tiltalte har gennemført fornyet, særlig køreundervisning og har bestået en kontrollerende køreprøve, jf. færdselslo-

vens § 60 a, stk. 1.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 1 år.

4 måneder af straffen skal afsones nu. Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

1) Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Den ubetingede del af straffen er udstået med den tid, som tiltalte har været frihedsberøvet under sagen.

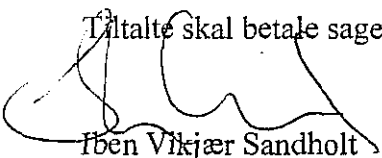
Tiltalte skal betale en bøde på 4.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 8 dage.

Tiltalte pålægges kørselsforbud.

Hos tiltalte konfiskeres 1 dobbeltløbet jagtgevær og 6 haglpatroner.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Ibén Vikjær Sandholt

dommer

/lm.